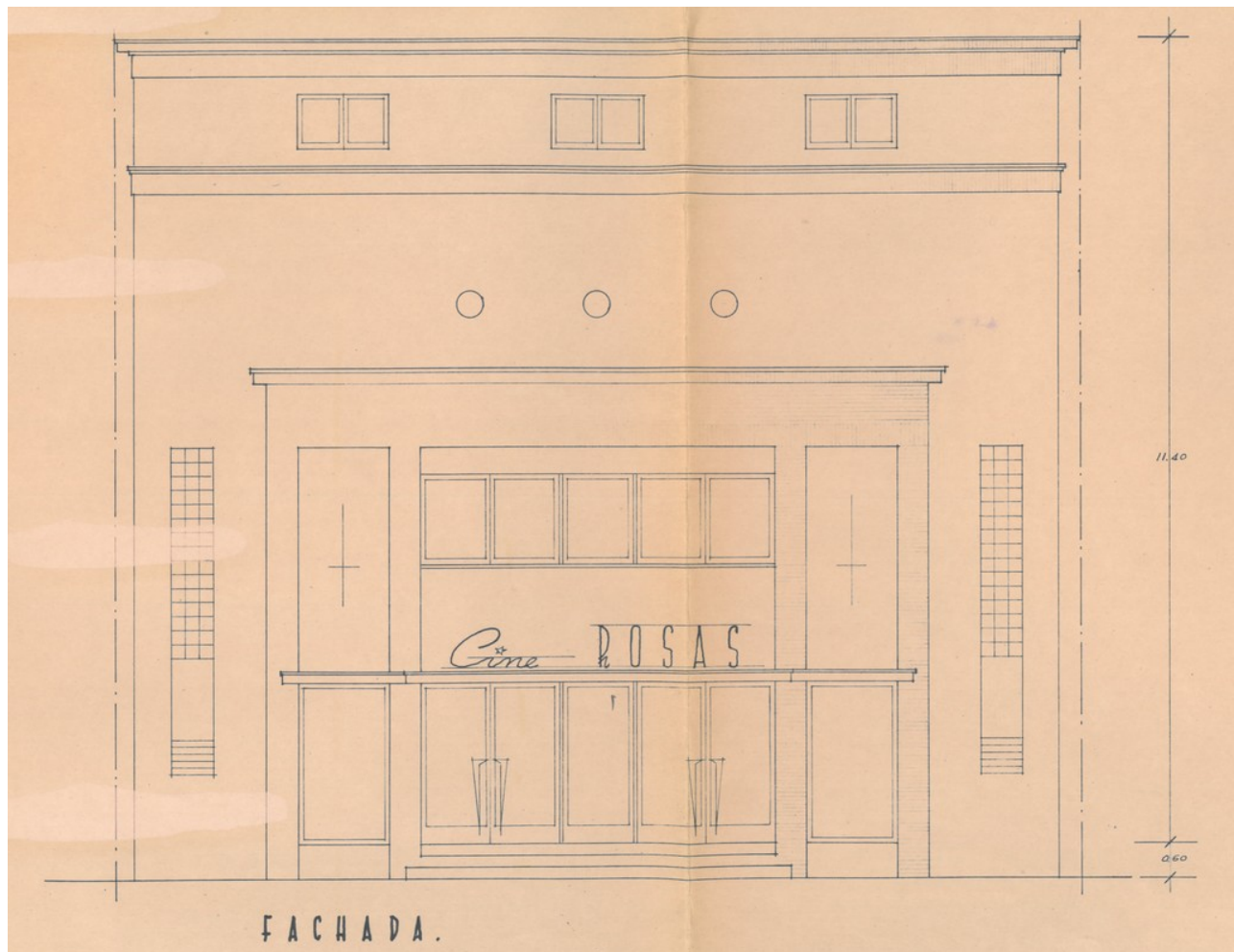

El document del mes de gener de l'AMR

Juli Rosa Cirilo i Roses

La transformació de la façana de l'antiga societat La Flor de Maig

Dades arxivístiques

CAT AMR Fons Ajuntament de Roses, 5.6.1.2. Obres majors. Expedient 43/1963. Llicència d'obres per a l'ampliació del Cine Rosas, d'acord amb el projecte de l'arquitecte Juli Rosa Cirilo.

Història arxivística

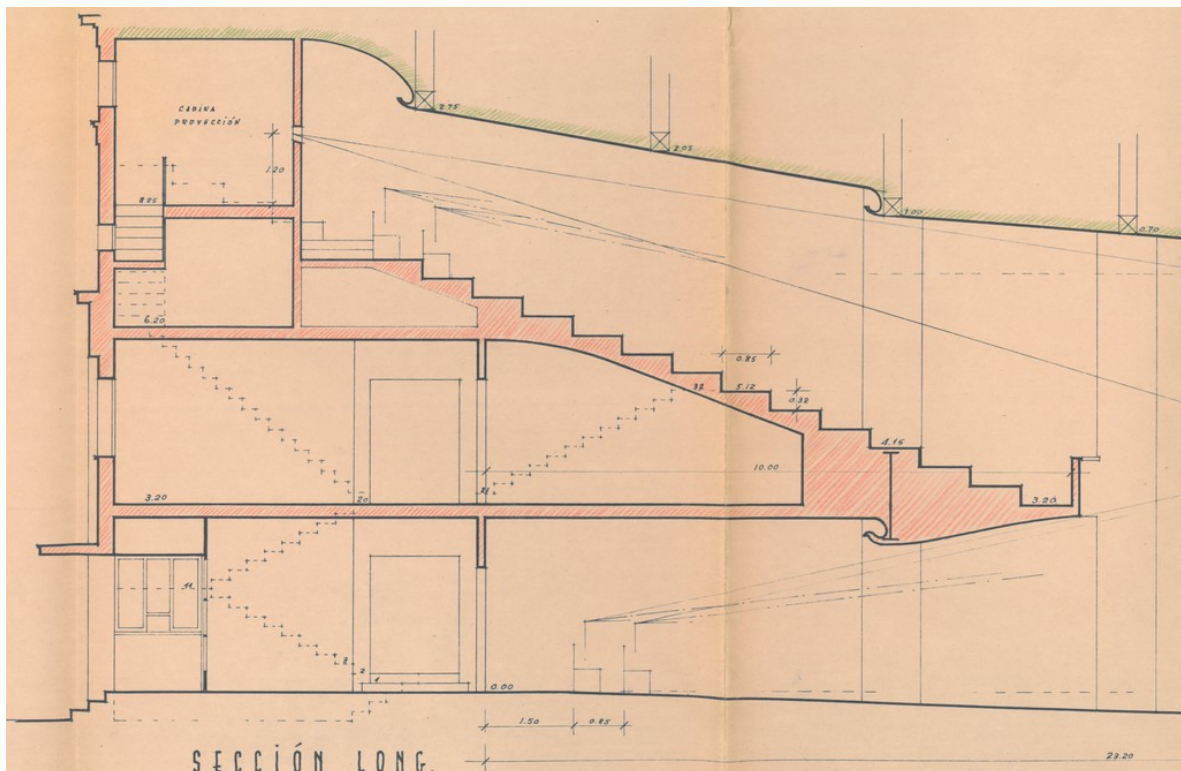
L'expedient ha format part des de la seva creació l'any 1963 del fons municipal de l'Ajuntament de Roses. El 1992 va ingressar a l'Arxiu Municipal on va ser classificat i descrit. La sèrie d'expedients d'obres majors és la més consultada per part dels ciutadans i els treballadors de l'Ajuntament. En aquest cas l'expedient ha estat necessari consultar per part dels arquitectes municipals per les obres que es realitzen a la finca.

Contingut

El 1963 el palauenc Josep Soler Ribas, que explotava el Cine Rosas de Manuel Fassier Mar, va encarregar el projecte de reforma del local a l'arquitecte figuerenc Juli Rosa Cirilo. Un cop passats els tràmits necessaris, l'Ajuntament va aprovar l'ampliació i

reforma del cinema, que havia acollit l'antiga societat La Flor de Maig el 30 de juliol de 1963.

El projecte aprofitava el pati existent a la façana de la riera ([vegeu la façana antiga a la foto del document del mes de desembre de 2018](#)) per ampliar l'edifici amb la façana que avui encara podem veure. A banda de reformar tot l'edifici existent, en aquesta ampliació s'hi encabien el vestíbul, les guixetes, uns lavabos, una nova cabina i una tribuna sobre la platea.

Fragment del plànol de secció longitudinal

L'evolució constructiva de l'edifici li confereix un caràcter reversible. D'una banda, al carrer d'en Mairó hom pot contemplar la història dels anys 1920 i 1930 amb la façana, força desdibuixada, de la desapareguda societat La Flor de Maig, en la qual encara es veu una flor ceràmica en la seva part superior; i a la riera Ginjolers la façana del Cine Rosas, un emblema de la cultura de masses a la Roses sorgida amb el boom turístic. Petits detalls com aquests permeten resseguir la història contemporània rosinca a peu de carrer.

Context

L'edifici, que havia acollit la societat desapareguda La Flor de Maig entre 1925-1939, va ser transformat entre 1963 i 1964 per adaptar-lo a les necessitats de les sales de cinema de l'època. Tot i que des dels anys vint ja havia acollit una de les dues sales de cinema de la població, amb aquesta remodelació la sala va fer un salt endavant per servir al públic rosinc. El cinema, que acollia especialment pel·lícules per als més menuts, va funcionar fins a l'agost de 1983. En el seu lloc, l'any 1985 s'hi va instal·lar un negoci de venda d'objectes per a la casa, souvenirs, ceràmica. Amb el canvi de propietari, la façana de la riera va tornar a ser modificada amb la instal·lació d'una estructura laminada que maquillava l'edificació.

L'arquitecte de la reforma de 1963, Juli Rosa Cirilo (Figueres, 21/01/1927-Roses, 08/08/1981), va ser un dels arquitectes més influents a Roses i la comarca durant els anys seixanta i setanta, juntament amb d'altres com Pelai Martínez, Claudi Díaz, Alexandre Bonaterra, Narcís Balló, Ramon Reig o Xavier Subías. Una bona mostra d'aquest fet és la seva producció constructiva a Roses entre 1956 i 1981, amb un total de 642 projectes escampats per tot el terme i dos plans parcials, el de Canyelles Petites (1959) i el del Mas Boscà (1969).

Sense comptar amb la nombrosa obra a Figueres, comarca i Barcelona, a Roses cal destacar les següents obres: la casa de Remei Martí Vilanova (1959) dins la propietat del mas de les Figueres; la remodelació de l'església parroquial (1957-1960); l'edifici Stella Maris (1962), al passeig Marítim, 8; el Cine Casas (1963); l'Hotel la Carabela (1964); l'edifici Els Molins (1965), a l'avinguda de Rhode, 22; l'Hotel Bahía (actual Ramblamar); l'Hotel Modern (1969) i l'Hotel Risech (1970).

Era fill de Baldiri Rosa Soler (?-1964) i de Rosa Cirilo Matas (?-1981), que es van casar l'any 1918. El seu avi patern, Basili Rosa Casademont (?-1921), era un conegut comerciant de grans i farines que havia regentat la casa Garrons. Juli Rosa es va casar el 1955 amb la figuerenca Rosa Gimbernat Quintana, amb qui va tenir una filla.

L'arquitecte va morir l'agost de 1981 als 54 anys a la urbanització de Santa Margarida de Roses. El seu cos va ser enterrat al Cementiri Municipal de Roses, on hi ha una làpida senzilla, discreta, amb el seu nom inscrit, juntament amb la seva esposa i la seva filla.

Més informació

Dossier sobre en Juli Rosa Cirilo de l'Arxiu Municipal de Roses.